

Пані Сорока була дуже непосидючою. Складалося враження, що, крім крил, мала ще на спині пропелера. Бо ні хвилики не сиділа у своєму дуплі. Та й про новини у лісі теж першою дізнавалась. І скрекотіла про них на всенький ліс.

Якось ранньої пори вилетіла на прогулянку і закортіло їй суничками поласувати. Спустилась на галявку, присіла на пеньок, щоб краще ягідки бачити, і завмерла. Там лежала полотняна торбинка, міцно зав'язана шнурком.





